

— kõnealuse programmi halduri poolt tehtud makseid selliste tarnijatele, kes tarnivad boonuskinke klientidele, tuleb kohtuasjas C-53/09 pidada kolmandalt isikult saadud tasuks klientidele kaupade tarnimise eest, või asjakohasel juhul klientidele osutatud teenuste eest. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb kontrollida, kas nimetatud maksed sisaldavad tasu ühele eraldiseisvale sooritusele vastava teenuse eest, ja

— sponsori poolt tehtud makseid sellise arutusel oleva programmi haldurile, kes tarnib klientidele boonuskaupu, tuleb kohtuasjas C-55/09 pidada osaliselt kolmandalt isikult saadud tasuks programmihalduri poolt klientidele kaupade tarnimise eest ja osaliselt tasuks programmihalduri poolt sponsorile osutatud teenuste eest.

⁽¹⁾ ELT C 90, 18.4.2009
ELT C 148, 5.6.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. oktoobri 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-154/09) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2002/22/EÜ — Elektrooniline side — Võrgud ja teenused — Artikli 3, lõige 2 ja 8, lõige 2 — Universaalteenuse osutamise seotud kohustusi täitvate ettevõtjate määramine — Ebaõige ülevõtmine)

(2010/C 328/07)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Guerra e Andrade ja A. Nijenhuis)

Kostja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, advogado L. Morais)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367) artikli 3 lõike 2 ja artikli 8 lõike 2 rikkumine — Universaalteenuse osutamiseks kohustatud ettevõtjate määramine

Resolutsioon

1. Kuna Portugali Vabariik ei ole siseriiklikusse õigusesse üle võtnud liidu õigusnorme, mis reguleerivad universaalteenuse osutaja või

osutajate määramist, ja igal juhul ei ole taganud nende õigusnormide kohaldamist tegelikkuses, siis ei ole Portugali Vabariik täitnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) artikli 3 lõike 2 ja artikli 8 lõike 2 tulenevaid kohustusi;

2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 153, 4.7.2009

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 7. oktoobri 2010. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — Secretary of State for Work and Pensions versus Taous Lassal

(Kohtuasi C-162/09) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Isikute vaba liikumine — Direktiiv 2004/38/EÜ — Artikkel 16 — Alalise elukoha õigus — Ajaline kohaldamine — Enne direktiivi ülevõtmise tähtaega täitunud ajavahemikud)

(2010/C 328/08)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Secretary of State for Work and Pensions

Kostja: Taous Lassal

Menetluses osales: The Child Poverty Action Group

Ese

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38, mis käsitleb liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46), artikli 16 lõike 1 tõlgendamine — Liidu kodanik, kes on Ühendkuningriigis elanud seaduslikult viie aasta jooksul enne direktiivi ülevõtmise tähtaega 30. aprillil 2006, ning on seejärel lahkunud riigi territooriumilt kuueks kuuks — Enne 30. aprilli 2006 möödunud ajavahemiku arvessevõtmine alalise elamisõiguse tunnustamisel

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ (mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ) artikli 16 lõikeid 1 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et

- direktiivi 2004/38 artikli 16 lõike 1 kohase alalise elamisõiguse omandamisel tuleb arvesse võtta viie järjestikuse aasta pikkusi elamisperioode, mis möödusid enne nimetatud direktiivi ülevõtmise tähtaega 30. aprillil 2006, vastavalt enne seda kuupäeva kehtinud liidu õigusnormidele, ja
- kõnealuse artikli 16 lõike 1 alusel õiguse alaliselt riigis elada omandamist ei mõjuta eemalviibimised vastuvõtvas liikmesriigist, mis on lühemad kui kaks järjestikust aastat ning mis toimusid enne 30. aprilli 2006 ja pärast viie aasta pikkust järjestikust liikmesriigis elamist.

(¹) ELT C 153, 4.7.2009.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. oktoober 2010. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad'i (Bulgaaria) eelotsusetaotlus) — Georgi Ivanov Elchinov versus Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa

(Kohtuasi C-173/09) (¹)

(Sotsiaalkindlustus — Teenuste osutamise vabadus — Ravikindlustus — Teises liikmesriigis saadud haiglaravi — Eelnev luba — Määruse (EMÜ) nr 1408/71 artikli 22 lõike 2 teise lõigu kohaldamise tingimused — Kindlustatule teises liikmesriigis tekkinud haiglaravikulude tagastamise kord — Madalama astme kohtu kohustus järgida kõrgema astme kohtu juhiseid)

(2010/C 328/09)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Georgi Ivanov Elchinov

Kostja: Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa

Ese

Eelotsusetaotlus — Administrativen sad Sofia-grad — EÜ asutamislepingu artikli 49 ja nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35), mida on muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3), artikli 22 lõike 1 punkti c ja lõike 2 teise taande tõlgendamine — Ravikindlustus — Liikmesriigi pädeva asutuse keeldumine loa andmisest kulude finantseerimiseks tema eelarvest (vorm E 112) seoses kindlustatud patsiendi elukohariigist erinevas liikmesriigis saadava raviga — Vajaliku seose eeldus finantseerimise ja sellise raviliigi olemasolu vahel elukohariigis — Mõiste „ravi, mida ei saa asjaomasele isikule tema elukohariigis anda” — Finantseerimisloa andmise tingimused ja kulude hüvitamise kord — Liikmesriigi madalama astme kohtu kohustus järgida kõrgema astme kohtu antud tõlgendamisjuhiseid, mida ta loeb ühenduse õigusega vastuolus olevaks

Resolutsioon

1. Liidu õigusega on vastuolus see, kui siseriiklik kohus, kes peab lahendama kohtuasja pärast seda, kui asja kassatsioonimenetluses arutanud kõrgem kohus on saatnud asja uueks arutamiseks, on vastavalt siseriiklikule menetlusõigusele seotud kõrgema kohtu antud õiguslike hinnangutega, kui ta leiab Euroopa Kohtult palutud tõlgendust arvestades, et need hinnangud ei ole kooskõlas liidu õigusega.
2. EÜ artikli 49 ja nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1992/2006) artikliga 22 on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm, mida tõlgendatakse nii, et sellega on igal juhul välistatud teises liikmesriigis ilma eelneva loata saadud haiglaravi hüvitamine.
3. Sellise ravi osas, mida ei ole võimalik kindlustatu elukohajärgse liikmesriigi territooriumil saada, tuleb määruse nr 1408/71 (muudetud ja ajakohastatud määrusega nr 118/97, muudetud määrusega nr 1992/2006) artikli 22 lõike 2 teist lõiku tõlgendada nii, et sama artikli lõike 1 punkti c alapunkti i järgse loa andmisest ei saa keelduda: